

РЕШЕНИЕ

№ 1476

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **211** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Аларик Секюритис“ ООД[ЕИК] със седалище [населено място] срещу РЕШЕНИЕ №4981 от 02.11.2023г., постановено по нахд № 8893/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 12-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №Р-10-106 от 22.05.2023г., издадено от Председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на основание чл.83, чл.53 и във връзка с чл.27 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от Закон за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/ и чл.116, ал.1 т.3 от ЗМИП /Закона за мерките срещу изпирането на пари/ на дружеството жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000лв. за извършено нарушение на чл.54, ал.2, т.5 пр.2-ро вр. с чл.10, т.1 от ЗМИП.

В касационната жалба се излага довода, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на закона, на процесуалните правила, необосновано и в противоречие с доказателствата, фактите и обстоятелствата по делото. В тази връзка на първо място се твърди, че решението няма мотиви, доколкото съдът не е обсъдил представяните доказателства. Подчертава се, че наложената санкция е за това, че на 30.07.21г. не е изпълнено задължението по чл.54, ал.7 вр. чл.53, ал.2 т.5 и чл.10, т.1 от ЗМИП да се съберат данни за адреса на оторизираното лице М. К. като от това лице е представена декларация от 30.07.21г. с адрес, който е изискван в процеса на

идентификацията. Подчертава се, че има удостоверение за настоящ и друг адрес, издаден от официалните власти на Р.Турция. Сочи се, че тези доказателства не са обсъдени, както и в съдебното заседание на 04.10.2023г. е отказано да се събират повече доказателства. На следващо място се твърди, че решението на СРС е бланкетно без да има задълбочен анализ на правните норми вкл. и за преценката за приложението на чл.28 от ЗАНН. С оглед изложеното се моли да се отмени решението и делото да се върне за ново разглеждане или да се отмени НП като незаконосъобразно.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. В.. Претендират се разноски. Ответникът – Комисия за финансов надзор, чрез пълномощника си юрк. Л. в съдебно заседание оспорва касационната жалба, като неоснователна.- Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на касационния жалбоподател.

Представителят на СГП изразява заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

Посочено е, че „Аларик Секюритис“ООД е лицензиран инвестиционен посредник като на основание Заповед №3-26 от 19.01.22г. на КФН му е извършена проверка. При същата е установено, че на 30.02.21 на М. Х. Ч. са дадени правомощия да извършва сделки с финансови инструменти. Представено е ел.копие на лична карта на лицето, но в същата не е наличен реквизита адрес. Няма данни за адреса, който се изисква да бъде отразен съгласно чл.54, ал. 7 вр. с 53, ал.2, т.5 вр.с чл.10 т.1 от ЗМИП.

С обжалваното решение районният съд е потвърдил наказателното постановление като законосъобразно. За да постанови този резултат районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат изискуемите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и, че не са допуснати съществени нарушения на ЗАНН, които да обуславят отмяна на НП, на процесуално основание. Приел е също така, че са спазени сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Разглеждайки спорът по същество, съдът е достигнал до извода, че санкционираното дружество е осъществило административното нарушение, предмет на оспореното НП и е потвърдил същото като законосъобразно.

Касационният състав приема, че правилно СРС е посочил, че съгласно чл.53, ал.1 от ЗМИП идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представянето на официален документ за самоличност и снемане на копие от него /каквото има/ като съгласно ал.2, т.5 при идентифицирането на физически лица се събират данни за държавата на постоянно пребиваване и адрес /като номер на пощенската кутия не е достатъчен/. В тази връзка правилно е установено, че за М. Х. Ч. няма представен адрес. Не е спорно, че с писмо от 30.05.22г. от дружеството е представена

организационната форма от 30.07.21г., с която на лицето са дадени правомощия за извършва сделки. Представен е и официален превод на копието на личната карта, където няма адрес. Има поле за такъв, но не е отразен. Правилно декларацията на лицето, представена при възраженията срещу АУАН не е кредитирана, тъй като е попълнена саморъчно и при изискваните преди съставянето на АУАН книжа не е била представена. Съответно като частен свидетелстващ документ е прецената редом с останалите книжа /например в оторизационната форма на лицето полето за адрес е празно, както не би било, ако декларацията датирана от 30.07.2021г. в действителност е била представена/ и правилно не е била кредитирана.

Не се споделя и довода за допуснато процесуално нарушение във връзка с отказа на СРС в с.з. да се събират доказателства. Същите следва да са относими. Извършеното деяние касае данни, които се установяват с писмени доказателства, каквито са събирани за адреса на лицето от административно-наказващия орган, поради което правилно искането за свидетел е било оставено без уважение.

Наложена имуществена санкция е в минималния размер, предвиден от закона /в рамките от 5000лв до 50000лв./, и съответства на целите на наказанието съгласно чл. 12 от ЗАНН.

Касационният състав намира и за правилна констатацията на СРС, че няма основания извършеното нарушение да се приеме за маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава от всички останали нарушения от този вид и не се явява маловажно по своя характер.

Следователно- решението на СРС следва да бъде оставено в сила като с оглед изхода от спора на КФН следва да се присъжи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв..

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.2 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №4981 от 02.11.2023г., постановено по нахд № 8893/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 12-ти състав
ОСЪЖДА „Аларик Секюритие“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] да заплати на Комисия на финансов надзор сумата 100 лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.